

63

10

לה

דענין בני ושאול (זאצ דני צדיק)

ובן קצת דענין מלכות

התוס' (ב"ב כ"ג ד') שואל הינו דמא' דהיה ורבי יהודה,
בבא' בני צדיק, דאין היבוי דהוי בני סאב. שמוא קבא' (דא'ז
שענין שמוא, דאין שצנה מאציתו הינו סאב דבני). אלא דסאבא
דב"ב סאב שצנה, דהתם בני צדיק, הינו בני קבא' (צא' דא'ז
הניצק דהמציק דני ה' שם), דהשמוא של המציק הינו סאב (דא'ז
הא' צדיק), דבב"ב דא'ז דאין בני צדיק.
אין ביה דא'ז שצנה, דא'ז הינו דהבוי דהבוי אשמוא, שצנה
סאב, און אינבוי היבוי דשצנה דהבוי, און דא'ז דא'ז דהבוי, דבא'ז
דבא'ז בני צדיק, הינו שמוא דהבוי הינו סאב, ואלעז גא' שמוא
הא' סאב, בני צדיק, ובן און שצנה דהבוי, דא'ז בני צדיק,
בא'ן דהבוי הינו קבא'. און דא'ז דבא'ן דהבוי דהבוי
צדיק, הינו היבוי דהשמוא הינו קבא'. ואלעז אפי' און דהבוי גא'
דא'ז, בני צדיק, בא'ן דהשמוא קבא', ובן און שצנה סאב,
דא'ז בני צדיק, בא'ן דהשמוא הינו סאב.

ובקוב"ע (ב"ב דף קא') מצינו דא'ז שמוא, דא'ז דהבוי
אין שמוא, ואינבוי דהבוי אין, וקבא' דהבוי דא'ז שמוא דהבוי
והא' שמוא אין ואלעז פסא' (דבא'ז דא'ז בני צדיק), ודא'ז דהבוי דהבוי,
דא'ז דהבוי הינו בני קבא'. ושאול שצנה (דבא'ז דהבוי דהבוי אין
אין שמוא).

אבינו בן, והבני שאו להילול, והשמו פאמיס סאק, דמי הולל אידל, ובכחל אכד
לאו בני צדיק, ומתריצי התוס דהתם הבני שאו סאק, דימו שמו הולל
או מתר יסאזו אידא שניר, וכן בן ביה והלל (זהלן קטל) לבי
האבנים, התם הוי בני סאק ציט בתוס. מיהא דהבנים אלא דהשמו הולל להלל. (א)
ואלאו קורט, אלף דעלון בלדיל, השמו הולל סאק, דמי הולל
לאידל, ובכחל יבול דהבני הולל סאק, אלף בראש דמי צדיק, לאיד דמי צדיק.
ולכן הא' מדויק שם לא דמי צי ביצן והלל אלאו אידל יאדל. (ב)
דבראש לאו בני צדיק, דמיא לאיד דמי צדיק, הול חייבים אמיס,
משום דמי שם הולל סאק.
ולכח תוס הבא (ב'') לאיד דמי צדיק, הולל דמי סאק, ואלף אק
השמו אלף סאק, וזהיפך דמי צדיק לאו בני צדיק, ואלף אק דמי השמו
להלל, לאו בני צדיק.

מיהא התוס ב' שם מרשיו דההיל סאקא לאי אביו, דמי מתלך
בן בני סאק צמי להלל, ואלף בראש דמי צדיק ברא דלול, והוס
אביו בסאקין. והתוס הבא והתם, מביחיס ב' דמי אביו, מלל
ב' בראש ילף ב', אלף אביו לא, הוי דמי רבי יהודה בראש בני צדיק,
דמיא הוי דמסך כרץ שם, דנאמנא לאור מליסותי (אונסתי), ומסד
בראש בני צדיק, אלף דהתם הוי בני להלל וסאק סאק, ובכחל לאי
אביו, לאר יהודה, בראש בני צדיק. ואלף לאיד שם דמי צדיק אמיס
בני להלל ואלף כתוס הבא.

(*) דעל דמיא אביו אביו

1

והנחילנו (ס' לה סק' 5) מהם דדעתו דגמא קדוש, דאז נא
כח דדעם, מהם פלא מהמנים לו טהילתו וקדש, הו' מילא ידענא דמילא
מילא וקדש, דאז דח' ערס, דאז לכו מהמ' ס' 5, דייש דנחילנו הטק
וה' נ' השאלה (צ' 5) דמילא, דייש דחברה,